

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 listopada 2019 roku

Sąd Rejonowy w Puławach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Aneta Milczek

przy udziale Protokolanta: Agnieszki Pyszczak

przy udziale Prokuratora Barbary Wasiewicz, Andrzeja Wójcika, Eleonory Gnyś

po rozpoznaniu w dniu 16.04.2019r., 02.07.2019r., 09.07.2019r., 03.09.2019r., 24.09.2019r., 05.11.2019r. sprawy

1/ **G. K. (I)** syna P. i A. z domu S., urodzonego (...) w P.

oskarżonego o to, że:

I. wiosną 2015 roku, daty bliżej nieustalonej w P. i miejscowości O. na terenie województwa (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, uczestniczył w obrocie znaczną ilością środka odurzającego w postaci 400 gram gramów ziela konopi innych niż włókniste (marihuany), w ten sposób, że nabył wyżej wymieniony środek odurzający od ustalonej osoby za kwotę 5.600 zł. celem jego dalszej dystrybucji, tj. o przestępstwo z art. 56 ust. 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2016 r. poz.224 z późn. zm.)

II. w pierwszej połowie 2015 roku, daty bliżej nieustalonej w P. i miejscowości O. na terenie województwa (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, uczestniczył w obrocie znaczną ilością środka odurzającego w postaci 400 gram gramów ziela konopi innych niż włókniste (marihuany), w ten sposób, że nabył wyżej wymieniony środek odurzający od ustalonej osoby za kwotę 5.600 zł, celem jego dalszej dystrybucji, tj. o przestępstwo z art. 56 ust. 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2016 r. poz.224 z późn. zm.)

III. w pierwszym kwartale 2016 roku, daty bliżej nieustalonej w P. i miejscowości O. na terenie województwa (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, uczestniczył w obrocie znaczną ilością środka odurzającego w postaci 600 gram gramów ziela konopi innych niż włókniste (marihuany), w ten sposób, że nabył wyżej wymieniony środek odurzający od ustalonej osoby za kwotę 8.000 zł, celem jego dalszej dystrybucji, tj. o przestępstwo z art. 56 ust. 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2016 r. poz.224 z późn. zm.)

IV. w pierwszej połowie 2016 roku, daty bliżej nieustalonej w P. i miejscowości O. na terenie województwa (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, uczestniczył w obrocie znaczną ilością środka odurzającego w postaci 700 gram gramów ziela konopi innych niż włókniste (marihuany), w ten sposób, że nabył wyżej wymieniony środek odurzający od ustalonej osoby za kwotę 10.000 zł. celem jego dalszej dystrybucji, tj. o przestępstwo z art. 56 ust. 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2016 r. poz.224 z późn. zm.)

V. w grudniu 2017 roku, daty bliżej nieustalonej w P. i miejscowości O. na terenie województwa (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, uczestniczył w obrocie znaczną ilością środka odurzającego w postaci 900 gram gramów ziela konopi innych niż włókniste (marihuany), w ten sposób, że nabył wyżej wymieniony środek odurzający od ustalonej osoby za kwotę 13.000 zł, celem jego dalszej

dystrybucji, tj. o przestępstwo z art. 56 ust. 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2016 r. poz.224 z późn. zm.)

VI. w dniu 7 września 2018 roku w m. G. i w m. O., woj. (...), wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, posiadał znaczną ilość środków odurzających w postaci (...). 446 grama suszu ziela konopi innych niż włókniste, tzw. marihuany, tj. o przestępstwo z art. 62 ust. 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 poz.1485 z późn. zm.)

VII. w dniu 7 września 2018 roku w miejscowości O., woj. (...) posiadał przyrządy w postaci m.in. namiotów służących do uprawy roślin, blach aluminiowych z oprawkami na żarówki (tzw. odbłyśniki), żarówek, lamp ledowych, wentylatorów, transformatorów, mierników (...) gleby, czasowych włączników prądu, mierników tlenu węgla, generatora z funkcją jonizacji, filtrów powietrza, gdzie z okoliczności wynikało, że służą one do niedozwolonego wytwarzania środków odurzających, tj. o przestępstwo z art. 54 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 poz.1485 z późn. zm.).

2/ M. K., syna A. i U. z d. S.. urodzonego (...) w P.

oskarżonego o to, że:

VIII. w marcu 2017 roku, daty bliżej nieustalonej w P., województwa (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, uczestniczył w obrocie znaczną ilością środka odurzającego w postaci 800 gram gramów ziela konopi innych niż włókniste (marihuany), w ten sposób, że nabył wyżej wymieniony środek odurzający od ustalonej osoby za kwotę 10.000 zł, celem jego dalszej dystrybucji, tj. o przestępstwo z art. 56 ust. 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2016 r. poz.224 ze zm.)

IX. w czerwcu 2017 roku, daty bliżej nieustalonej w P., województwa (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, uczestniczył w obrocie znaczną ilością środka odurzającego w postaci 800 gram gramów ziela konopi innych niż włókniste (marihuany), w ten sposób, że nabył wyżej wymieniony środek odurzający od ustalonej osoby za kwotę 11.000 zł, celem jego dalszej dystrybucji, tj. o przestępstwo z art. 56 ust. 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2016 r. poz.224 ze zm.)

X. w dniu 7 listopada 2018 r. w P., woj. L., wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, posiadał środek odurzający w postaci 0,234 grama suszu ziela konopi innych niż włókniste, tj. o czyn z art.62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii - tekst jednolity z dnia 26 stycznia 2016 r. (Dz. U. Z 2016 r., poz. 224 z późn. zm.)

3/ K. T., s. T. i Z. z d. P., urodzonego (...) w L.

oskarżonego o to, że:

XI. w dniu 7 września 2018 roku w L., wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii posiadał środki odurzające w postaci 0,124 grama suszu ziela konopi innych niż włókniste tj. marihuany, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. czyn z art. 62 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179, poz. 1485 ze zm.) w zw. z art. 64 § 1 k.k.

I. oskarżonego **G. K. (1)** uznaje za winnego popełniania zarzucanych mu czynów wyczerpujących w pkt I-V dyspozycję art. 56 ust. 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2016 r. poz.224 ze zm.), w pkt VI art. 62 ust. 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2016 r. poz.224 ze zm.), w pkt VII art. 54 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2016 r. poz.224 ze zm.), przy czym ustala, iż czyny z pkt I –II stanowią ciąg przestępstw i za to na podstawie art. 56 ust. 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2016 r. poz.224 ze zm.) w zw. z art. 91 § 1 k.k. wymierza mu karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, karę grzywny w liczbie 300 (trzystu) stawek dziennych

ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 50 (pięćdziesiąt) złotych, ponadto ustala, iż czyny z pkt III-IV stanowią ciąg przestępstw i za to na podstawie art. 56 ust. 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2016 r. poz.224 ze zm.) w zw. z art. 91 § 1 k.k. wymierza mu karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, karę grzywny w liczbie 300 (trzystu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 50 (pięćdziesiąt) złotych, za czyn z pkt V na podstawie art. 56 ust. 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2016 r. poz.224 ze zm.) wymierza mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, karę grzywny w liczbie 200 (dwustu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 50 (pięćdziesięciu) złotych, za czyn z pkt VI na podstawie art. 62 ust. 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2016 r. poz.224 ze zm.), wymierza mu karę roku pozbawienia wolności, za czyn z pkt VII na podstawie art. 54 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2016 r. poz.224 ze zm.), wymierza mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 85 § 1 k.k. w zw. z art. 86 § 1 i 2 k.k. art. 91 § 2 k.k. orzeczone kary pozbawienia wolności łączy i jako karę łączną wymierza oskarżonemu karę 4 (czterech) lat i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności i karę łączną grzywny w liczbie 500 (pięciuset) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 50 (pięćdziesiąt) złotych;

III. na podstawie art. 70 ust. 1 i 2 Ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2012r. poz. 124 ze zm.) orzeka przepadek dowodów rzeczowych szczegółowo opisanych w wykazie dowodów rzeczowych Nr I/972/18/ N poz. 1 -5 , nr (...) poz. 7,8,9,29,38-63 i 67;

IV. na podstawie art. 70 ust. 4 Ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2012r. poz. 124 ze zm.) orzeka wobec oskarżonego nawiązkę na rzecz Stowarzyszenia (...), (...) i (...) w P. na cele zapobiegania i zwalczania narkomanii w kwocie 2000 (dwa tysiące) złotych;

V. oskarżonego **M. K.** uznaje za winnego popełniania zarzucanych mu czynów wyczerpujących w pkt VIII- IX dyspozycje art. 56 ust. 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2016 r. poz.224 ze zm.), w pkt X dyspozycje art. 62 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2016 r. poz.224 ze zm.), przy czym ustala, iż czyny z pkt VIII- IX stanowią ciąg przestępstw i za to na podstawie art. 56 ust. 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2016 r. poz.224 ze zm.) w zw. z art. 91 § 1 k.k. wymierza mu karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, karę grzywny w liczbie 300 (trzystu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 50 (pięćdziesiąt) złotych, za czyn z pkt X na podstawie art. 62 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2016 r. poz.224 ze zm.), wymierza mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

VI. na podstawie art. 85 § 1 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. art. 91 § 2 k.k. orzeczone kary pozbawienia wolności łączy i jako karę łączną wymierza oskarżonemu karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

VII. na podstawie art. 70 ust. 2 Ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2012r. poz. 124 ze zm.) orzeka przepadek dowodów rzeczowych szczegółowo opisanych w wykazie dowodów rzeczowych Nr (...) poz. 68 ;

VIII. na podstawie art. 70 ust. 4 Ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2012r. poz. 124 ze zm.) orzeka wobec oskarżonego nawiązkę na rzecz Stowarzyszenia (...), (...) i (...) w P. na cele zapobiegania i zwalczania narkomanii w kwocie 2000 (dwa tysiące) złotych;

IX. oskarżonego **K. T.** uznaje za winnego popełniania zarzucanego mu czynu wyczerpującego w pkt XI dyspozycje art. 62 ust.1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2016 r. poz.224 ze zm.) w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 62 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2016 r. poz.224 ze zm.) wymierza mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności,

X. na podstawie art. 70 ust. 2 Ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2012r. poz. 124 ze zm.) orzeka przepadek dowodów rzeczowych szczegółowo opisanych w wykazie dowodów rzeczowych Nr I/972/18/ N poz. 6 ;

XI. podstawie art. 70 ust. 4 Ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2012r. poz. 124 ze zm.) orzeka wobec oskarżonego nawiązkę na rzecz Stowarzyszenia (...), (...) i (...) w P. na cele zapobiegania i zwalczania narkomanii w kwocie 1000 (tysiąca) złotych;

XII. na podstawie art. 63 § 1 k.k. zalicza oskarżonemu G. K. (1) na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres tymczasowego aresztowania od dnia 7 września 2018r. godzina 15.35 do dnia 19 listopada 2019r., M. K. od dnia 7 listopada 2018r. godzina 5.30 do dnia 19 listopada 2019r. oraz K. T. od dnia 7 września 2018r. godzina 17.05 do dnia 8 września 2018r. godzina 13.00, przy czym jeden dzień tymczasowego aresztowania, zatrzymania jest równoważny jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;

XIII. zwalnia oskarżonych od obowiązku zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sygnatura akt : II K 34/19

UZASADNIENIE

P. C. prowadził uprawę konopi innych niż włókniste, które po wysuszeniu zbywał odpłatnie G. K. (1) oraz M. K.. Przedmiotowa uprawę ww. prowadził pod adresem P. ul. (...), gdzie znajdowały profesjonalne sprzęty do uprawy marihuany.

G. K. (1) wiosną 2015 roku, daty bliżej nieustalonej w P. i miejscowości O. na terenie województwa (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, uczestniczył w obrocie znaczną ilością środka odurzającego w postaci 400 gram gramów ziela konopi innych niż włókniste (marihuany), w ten sposób, że nabył wyżej wymieniony środek odurzający od P. C., celem dalszej dystrybucji. Następnie w pierwszej połowie 2015 roku, daty bliżej nieustalonej w P. i miejscowości O. na terenie województwa (...), uczestniczył w obrocie znaczną ilością środka odurzającego w postaci 400 gram gramów ziela konopi innych niż włókniste (marihuany), w ten sposób, że nabył wyżej wymieniony środek odurzający od P. C. za kwotę 5.600 zł, celem jego dalszej dystrybucji. Z kolei w pierwszym kwartale 2016 roku, daty bliżej nieustalonej w P. i miejscowości O. na terenie województwa (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, również uczestniczył w obrocie znaczną ilością środka odurzającego w postaci 600 gram gramów ziela konopi innych niż włókniste (marihuany), w ten sposób, że nabył wyżej wymieniony środek odurzający od P. C. za kwotę 8.000 zł, celem jego dalszej dystrybucji. W pierwszej połowie 2016 roku, daty bliżej nieustalonej w P. i miejscowości O. na terenie województwa (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, uczestniczył w obrocie znaczną ilością środka odurzającego w postaci 700 gram gramów ziela konopi innych niż włókniste (marihuany), w ten sposób, że nabył wyżej wymieniony środek odurzający od P. C. za kwotę 10.000 zł. celem jego dalszej dystrybucji. W grudniu 2017 roku, daty bliżej nieustalonej w P. i miejscowości O. na terenie województwa (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, uczestniczył w obrocie znaczną ilością środka odurzającego w postaci 900 gram gramów ziela konopi innych niż włókniste (marihuany), w ten sposób, że nabył wyżej wymieniony środek odurzający od P. C. za kwotę 13.000 zł, celem jego dalszej dystrybucji. W dniu 7 września 2018 roku w miejscowości G. i w miejscowości O., woj. (...), wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, posiadał znaczną ilość środków odurzających w postaci (...). 446 grama suszu ziela konopi innych niż włókniste, tzw. marihuany. W tym dniu w miejscowości O., woj. (...) G. K. (1) posiadał przyrządy w postaci m.in. namiotów służących do uprawy roślin, blach aluminiowych z oprawkami na żarówki (tzw. odbłyśniki), żarówek, lamp ledowych, wentylatorów, transformatorów, mierników (...) gleby, czasowych włączników prądu, mierników tlenu węgla, generatora z funkcją jonizacji, filtrów powietrza, gdzie z okoliczności wynikało, że służą one do niedozwolonego wytwarzania środków odurzających, M. K. również nabywał środki odurzające od P. C.. W marcu 2017 roku, daty bliżej nieustalonej w P., województwa (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom ustawy o

i rzeczy (k. 243,244-246,247-250,251,253-255,256-259,487-512,518-534,851-863 876-880), informacji z (...) o zróżnicowanym poborze energii (k. 485), opinii z zakresu kryminalistycznych badań chemicznych (k. 955-961), które to dowody Sąd obdarzył wiarą, a z których to wynikało, iż oskarżony G. K. (1) uczestniczył w obrocie znaczną ilością środków odurzających oraz posiadał znaczną ilość środków odurzających a nadto posiadał sprzęt wykorzystywany do uprawy roślin konopi. Podobnie Sąd ocenił wyjaśnienia M. K., który nie przyznawał się do popełniania czynów polegających na uczestniczeniu w obrocie środkami odurzającymi w znacznej ilości, albowiem są wykrętne, nie przekonujące i sprzeczne z wiarygodnymi wyjaśnieniami P. C. a także dowodami z dokumentów w postaci protokołów przeszukania pomieszczeń mieszkalnych, samochodu należących do M. K. oraz zatrzymania go a następnie ujawnienia środków odurzających, pakietów foliowych (k.171,176-178,179-181,182-183,186-188) oraz protokołu eksperymentu procesowego (k. 103-113), z których to wynika, iż oskarżony M. K. uczestniczył w obrocie znaczną ilości środków odurzających. Nie przekonuje twierdzenie oskarżonego M. K., iż nie miał on kontaktu z P. C. oraz że P. C. fałszywie go oskarża. Zdaniem Sądu wyjaśnienia oskarżonego w tej części są próbą uniknięcia odpowiedzialności karnej, dlatego też są nieszczerze, nieprawdziwe i nieobiektywne i nie zasługują na wiarę, przeczą temu dowody wymienione wyżej i ocenione jako wiarygodne. Wiarygodność wyjaśnień oskarżonego M. K. obniża także brak konsekwencji w jego wyjaśnieniach oraz powody zmiany wyjaśnień, które należy ocenić jako nielogiczne, nierzeczowe. Początkowo twierdził, iż ujawniony susz miał z krzaków znalezionych przy W., natomiast później twierdził, iż otrzymał go od znajomego. Przed Sądem nie potrafił wyjaśnić sprzeczności w tym zakresie popadając w jeszcze większe sprzeczności na pytania Sądu, prokuratora.

Sąd obdarzył walorem wiarygodności wyjaśnienia oskarżonego M. K. oraz K. T., w zakresie jakim przyznawali się do popełniania zarzucanych im czynów polegających na posiadaniu środków odurzających, ujawnionych w trakcie ich zatrzymania przez funkcjonariuszy policji, gdyż były w tym zakresie rzeczowe i logiczne a ponadto korespondowały z pozostałym materiałem dowodowym w postaci protokołów przeszukania i ujawnionymi środkami odurzającymi (k.179-181, 264-266).

Jako wiarygodne Sąd ocenił wyjaśnienia P. C. (k. 49-51,56-57), który w sposób szczegółowy i rzeczowy opisał okoliczności w jakich odbywała produkcja marihuany a następnie jej zbywanie odpłatnie oskarżonemu G. K. (1) oraz M. K.. Zwrócić należy uwagę, iż ww. nie miał wątpliwości jakie ilości środków odrzucających nabywali oskarżeni i za jakie kwoty. Wyjaśnienia ww. były jasne i klarowne a ponadto przesłuchiwany kilkakrotnie potwierdzał powyższe okoliczności, potwierdził je także w toku eksperymentu procesowego.

Za wiarygodne uznano zeznania świadka Ł. P. (k. 1476v-1477,118-119), D. C. (k. 1515) funkcjonariusza policji biorących udział w czynnościach związanych z zatrzymaniem oskarżonego G. K. (1) oraz ujawniania środków odurzających w miejscu zamieszkania oskarżonego i w samochodzie.

Z uwagi na to, iż zeznania ww. świadków były logiczne i rzeczowe to brak jest podstaw do ich kwestionowania, tym bardziej, iż nawzajem się uzupełniały i tworzyły jedną całość, będącą przedmiotem badania ze strony Sądu. Ponadto zeznania te korelowały z pozostałym materiałem dowodowym zebrany w sprawie, chociażby częściowymi wyjaśnieniami oskarżonego G. K. (1), protokołem przeszukania pomieszczeń mieszkalnych, samochodu a w szczególności ujawnionymi środkami odurzającymi. Nie może zdyskredytować zeznań ww. świadków fakt, iż nie pamiętali wszystkich okoliczności związanych przedmiotowymi zdarzeniami ale jest to zrozumiałe ze względu na upływ czasu od tych zdarzeń.

Nie poszerzyły materiału dowodowego zeznania B. C. (k. 1476), U. K. (k. 1477v), K. W. (k. 1478) albowiem świadkowie nie mieli wiedzy w zakresie okoliczności będących przedmiotem badania w sprawie. Podobnie Sąd ocenił zeznania świadków R. D. (k. 1515v-1516, 994-995), Z. F. (k. 1516-1516v,998-999),D. R. (k. 1710-1710v,865-866), M. B. (k. 1710v-1711, 368-369), którzy również nie posiadali szczegółowej wiedzy o czynach będących przedmiotem badania w sprawie. Odnosząc

się do zeznań A. C. (k. 71-73), D. T. (k. 76-78), H. S. (k. 36-38) to one również niewiele wzniosły do sprawy.

Jaki niewiarygodne Sąd ocenił zeznania C. J. (k. 1711-1712), który zeznawał na okoliczności dotyczące znajomości z oskarżonym M. K. oraz znajomości tego ostatniego z P. C. a także na temat osoby P. C.. W ocenie Sądu podane przez niego okoliczności zostały wytworzone na potrzeby niniejszego postępowania aby zdyskredytować wyjaśnienia P. C. a w ten sposób pomóc oskarżonemu M. K. w uniknięciu odpowiedzialności za zarzucane mu przestępstwa polegające na uczestniczeniu w obrocie środkami odurzającymi.

Odnosząc się do dowodu z opinii biegłych z zakresu badań chemicznych stwierdzić należy, iż są one pełna logiczne i wewnętrznie bezsprzeczne a ich wnioski jednoznaczne (k.100-102,193-194,921-929,273-274,288-290,443-464). Z opinii wynika, zabezpieczony w przedmiotowym postępowaniu materiał roślinny w donicach oraz susz stanowi ziele konopi inne niż włókniste, które są środkami odurzającym według załącznika nr 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, w konsekwencji w opiniach ww. potwierdzono wnioski wynikające z protokołów użycia testerów narkotykowych. Podobnie Sąd ocenił opinię biegłego z zakresu kryminalistycznych badań chemicznych (k. 955-961), z której wynika, iż zabezpieczony sprzęt mógł być wykorzystywany do prowadzenia nielegalnych upraw konopi, w ocenie opiniującego urządzenia i przyrządy stanowią kompletny i profesjonalny zestaw charakterystyczny dla upraw wysoko gatunkowych roślin konopi innych niż włókniste w uprawach prowadzonych w pomieszczeniach. Wprawdzie opinia nie jest kategoryczna w swoich wnioskach, jednakże w powiązaniu z pozostałym materiałem dowodowym, w tym wyjaśnieniami samego oskarżonego G. K. (1) nie może być kwestionowana.

Sąd w całej rozciągłości uznał za miarodajne dla poczynienia ustaleń faktycznych w sprawie treści wpływające ze zgromadzonych dokumentów. Całość dokumentacji, jaka została zebrana w sprawie, nie była kwestionowana, sporządzona przez uprawnione osoby, działające w ramach przysługujących im kompetencji, dawała podstawę, do przyjęcia jej, za miarodajną, w procesie ustalania stanu faktycznego.

G. K. (1) aktem oskarżenia zarzucano popełnienie czynów z art.56 ust. 3 oraz art. 62 ust. 2 i art. 54 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (t.j .Dz.U. z 2016, poz.224) (t.j .Dz.U. z 2016, poz.224), natomiast oskarżonemu M. K. z art. 56 ust. 3 oraz art. 62 ust. 1 cytowanej ustawy, również K. T. zarzucano aktem oskarżenia popełnienie czynu z art. 62 ust. 1 cytowanej ustawy.

Zgodnie z treścią art. 62 ust. 1 kto, wbrew przepisom ustawy, posiada środki odurzające lub substancje psychotropowe, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3. Jeżeli przedmiotem czynu, o którym mowa w ust. 1, jest znaczna ilość środków odurzających lub substancji psychotropowych, sprawca podlega karze pozbawienia wolności od roku do lat 10.3. W wypadku mniejszej wagi, sprawca podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku. W art. 62 ust. 1 cytowanej ustawy określono typ podstawowy przestępstwa, w art. 62 ust. 2 – typ kwalifikowany, a w art. 62 ust. 3 – typ uprzywilejowany. Przestępstwo z art. 62 stanowi występki. Czyn określony w art. 62 cytowanej ustawy jest przestępstwem powszechnym, formalnym i trwałym. Przedmiotem ochrony jest życie i zdrowie społeczeństwa jako całości (życie i zdrowie publiczne).W przypadku posiadania środków odurzających lub substancji psychotropowych na własny użytek przedmiotem ochrony jest dobro indywidualne w postaci zdrowia i życia konkretnej osoby. Por. T. L. Chruściel, M. Preiss-Mysłowska , Ustawa o przeciwdziałaniu, s. 305. Strona przedmiotowa przestępstwa z art. 62 sprowadza się do niezgodnego z przepisami posiadania środków odurzających lub substancji psychotropowych. W art. 62 kryminalizacją objęto posiadanie środków odurzających lub substancji psychotropowych wbrew przepisom ustawy. Przestępstwo z art. 62 ww. ustawy można popełnić wyłącznie umyślnie (zob. art. 8 k.k.), z zamiarem bezpośrednim lub ewentualnym (zob. art. 9 § 1 k.k.). Przestępstwo z art. 62 ust. 2 ww. ustawy zagrożone jest karą surowszą za względu na znamię znacznej ilości środków odurzających lub substancji psychotropowych. Czyn zabroniony z art. 62 ust. 1 w zw. z art. 62 ust. 3 swoim zakresem obejmuje nie tylko posiadanie środków odurzających lub substancji psychotropowych przez dealerów, ale również posiadanie konsumenckie (nieznacznej ilości i na własny użytek).

Zgodnie z treścią art. 56 ust. 1-3 cytowanej ustawy kto, wbrew przepisom art. 33–35 i 37, wprowadza do obrotu środki odurzające, substancje psychotropowe lub słomę makową albo uczestniczy w takim obrocie, podlega grzywnie i karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.2. W wypadku mniejszej wagi, sprawca podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.3. Jeżeli przedmiotem czynu, o którym mowa w ust. 1, jest znaczna ilość środków odurzających, substancji psychotropowych lub słomy makowej, sprawca podlega grzywnie i karze pozbawienia wolności do lat 10. Przedmiotem ochrony jest monopol przedsiębiorstw posiadających odpowiednie zezwolenia (...), w zakresie obrotu środkami odurzającymi, substancjami psychotropowymi i słomą makową. Przedmiotem ochrony jest również życie i zdrowie społeczeństwa jako całości (życie i zdrowie publiczne). Na stronę przedmiotową przestępstwa z art. 56 NarkU składa się dokonywane wbrew przepisom art. 33–35 i 37 NarkU (zob. komentarz do art. 33, 34, 35 i 37): a) wprowadzenie do obrotu albo b) uczestniczenie w obrocie środkami odurzającymi, substancjami psychotropowymi lub słomą makową. B. Wprowadzenie do obrotu stanowi kolejny etap po nielegalnym wytworzeniu, przetworzeniu lub przerobie środków odurzających, substancji psychotropowych albo po przetworzeniu słomy makowej (zob. art. 53 NarkU). Zachodzi również w przypadku przekazywania innej osobie lub osobom środków psychoaktywnych lub słomy makowej uzyskanych w wyniku kradzieży z hurtowni farmaceutycznej, apteki lub przedsiębiorstwa, o którym mowa w art. 35 i 37 NarkU (zob. T. L. Chruściel, M. Preiss-Mysłowska, Ustawa o przeciwdziałaniu, s. 275). Jest ono czynnością polegającą na niezgodnym z prawem przekazaniu innej osobie określonej porcji środków odurzających, substancji psychotropowych lub słomy makowej, a więc stanowi aktywną formę nielegalnego obrotu. Definicja legalna wprowadzenia do obrotu określona została w art. 4 pkt 34 NarkU. Zgodnie z tym przepisem jest to udostępnienie osobom trzecim odpłatnie lub nieodpłatnie środków odurzających, substancji psychotropowych lub ich prekursorów. Osobą trzecią w rozumieniu tego przepisu nie jest konsument, czyli osoba nabywająca środki psychoaktywne w celu ich użycia. Przystępstwo w postaci nielegalnego wprowadzenia do obrotu wiąże się bowiem z przyjęciem, odpłatnie bądź nieodpłatnie, środków odurzających, substancji psychotropowych lub słomy makowej, przez osobę niebędącą konsumentem (por. wyrok SA w Lublinie z 1.4.2004 r., II AKa 25/04, Prok. i Pr. 2004, Nr 10, poz. 23). Gdy osobą odbiorcy jest konsument, sprawca nie popełnia przestępstwa określonego w art. 56 NarkU, lecz jedno z przestępstw udzielenia, wskazanych w art. 58 i 59 NarkU (por. wyrok SA w Białymstoku z 12.2.2004 r., II AKa 389/03, OSAB 2004, Nr 2, poz. 27). Uczestniczenie w obrocie polega na przyjęciu środków odurzających, substancji psychotropowych lub słomy makowej, odpłatnie lub nieodpłatnie, celem późniejszego ich przekazania innej osobie, niebędącej konsumentem. W przypadku gdy odbiorcą jest konsument zachodzi udzielenie środka psychoaktywnego innej osobie (art. 58 lub 59) – por. wyrok SA w Katowicach z 27.6.2002 r., II AKa 201/02, OSA 2003, Nr 6, poz. 56; wyrok SA w Białymstoku z 20.3.2001 r., II AKa 34/01, OSA 2002, Nr 4, poz. 31; wyrok SA w Lublinie z 9.2.2004 r., II AKa 7/04, Prok. i Pr. 2005, Nr 1, poz. 31. Zgodnie z wyrokiem SA w Białymstoku z 12.2.2004 r., II AKa 389/03 (OSAB 2004, Nr 2, poz. 27) uczestnictwo w obrocie stanowi bierną formę nielegalnego obrotu. Strona podmiotowa. Przystępstwo z art. 56 NarkU można popełnić tylko umyślnie, z zamiarem bezpośrednim lub ewentualnym (art. 8 i 9 § 1 KK). Przystępstwo z art. 56 ust. 3 NarkU zagrożone jest karą surowszą ze względu na znamię znacznej ilości środków odurzających, substancji psychotropowych lub słomy makowej. Przyjęcie odpłatnie bądź nieodpłatnie środków psychoaktywnych, a następnie przekazanie tej samej partii środków do dalszego obrotu nie rodzi odpowiedzialności za dwa odrębne przestępstwa uczestniczenia w obrocie (pozorny zbieg przestępstw); (zob. T. L. Chruściel, M. Preiss-Mysłowska, Ustawa o przeciwdziałaniu, s. 276). Posiadanie środków odurzających lub substancji psychotropowych, które łączy się z wprowadzeniem ich do obrotu lub uczestniczeniem w obrocie, nie podlega odrębnemu ukaraniu wtedy i tylko wtedy, gdy posiadanie środka wyprzedza wprowadzenie go do obrotu lub uczestnictwo w obrocie. Tylko takie posiadanie należy traktować jako współukarany czyn uprzedni. Jeżeli posiadanie środków odurzających lub substancji psychotropowych miało miejsce po popełnieniu przestępstwa z art. 56 NarkU, zachodzi realny zbieg przestępstw, a posiadanie nie stanowi czynu współukaranego w stosunku do wcześniejszych zachowań (por. wyrok SA w Lublinie z 1.4.2004 r., II AKa 25/04, KZS 2004, Nr 10, poz. 32).

Z kolei przepis art. 54 ust. 1 cytowanej ustawy stanowi kto wyrabia, posiada, przechowuje, zbywa lub nabywa przyrządy, jeżeli z okoliczności wynika, że służą one lub są przeznaczone do niedozwolonego wytwarzania, przetwarzania lub przerobu środków odurzających lub substancji psychotropowych, podlega grzywnie, karze

ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.2. Tej samej karze podlega, kto: 1) przystosowuje do niedozwolonego wytwarzania, przetwarzania, przerobu lub konsumpcji środków odurzających lub substancji psychotropowych naczynia i przyrządy, choćby były wytworzone w innym celu, albo 2) wchodzi w porozumieniu z inną osobą w celu popełnienia przestępstwa określonego w art. 53 ust. 2. Czyny określone w art. 54 są występkami (art. 7 § 3 k.k.). Stanowią one przestępstwa powszechne i wieloodmianowe. Przedmiotem ochrony jest monopol przedsiębiorstw wytwarzających, przetwarzających lub przerabiających środki odurzające lub substancje psychotropowe. Przedmiotem ochrony jest również życie i zdrowie społeczeństwa jako całości Zachowanie spenalizowane w art. 54 ust. 1 NarkU polega na: a) wyrabianiu, b) posiadaniu, c) przechowywaniu, d) zbywaniu lub e) nabywaniu przyrządów, jeżeli z okoliczności wynika, że służą one lub są przeznaczone do niedozwolonego wytwarzania, przetwarzania lub przerobu środków odurzających lub substancji psychotropowych. Wyrabianie (inaczej wytwarzanie lub produkcja) jest to działalność ludzka mająca na celu powstanie (wytworzenie) przyrządów służących lub przeznaczonych do niedozwolonego wytwarzania, przetwarzania lub przerobu środków odurzających lub substancji psychotropowych. Posiadanie jest to stan faktyczny polegający na faktycznym władztwie, przez które rozumie się samą możliwość władania rzeczą. Efektywne w sensie gospodarczym korzystanie z rzeczy nie jest konieczną przesłanką posiadania. Dla istnienia posiadania nie jest bowiem niezbędne rzeczywiste korzystanie z rzeczy, lecz sama możliwość takiego korzystania (S. Rudnicki, Komentarz do kodeksu cywilnego. Księga druga. Własność i inne prawa rzeczowe, Warszawa 2001, s. 458). Posiadanie może być wykonywane zarówno bezpośrednio, jak i za pośrednictwem innej osoby (np. w postaci zgody na umieszczenie przyrządów na posesji). Por. R. Góral, Kodeks karny, s. 342. Przyrząd jest to urządzenie techniczne, zwykle o niewielkich rozmiarach, służące do wykonywania określonych czynności (zob. Uniwersalny słownik języka polskiego PWN, (red.) S. Dubisz, t. III, Warszawa 2003, s. 810), np. wytwarzania, przetwarzania, przerobu środków odurzających lub substancji psychotropowych. "Przyrządy (...) służą" do niedozwolonego wytwarzania, przetwarzania lub przerobu środków odurzających lub substancji psychotropowych – sformułowanie to wiąże się z aktualnym używaniem przyrządów do powyższych celów. Strona podmiotowa. Przestępstwo określone w art. 54 ust. 1 NarkU można popełnić tylko umyślnie, z zamiarem bezpośrednim lub ewentualnym (art. 8 i 9 § 1 KK).

Odnosząc się do powyższych rozważań prawnych bez wątpienia oskarżony G. K. (1) dopuścił się wymienionych wyżej czynów z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Oskarżony uczestniczył w obrocie znaczną ilością środków odurzających ponadto posiadał środki odurzające w samochodzie, pomieszczeniach mieszkalnych. Oczywiście nie może budzić wątpliwości, iż te środki odurzające, które były przedmiotem czynów z art. 56 ust. 3 cytowanej ustawy, to nie te same środki odurzające, które zostały ujawnione w związku z jego zatrzymaniem przez funkcjonariuszy policji, gdyż taki wniosek należy wyprowadzić z wiarygodnych wyjaśnień P. C., który stwierdził, iż chciał jeszcze zbyć G. K. (1) środki odurzające poza tymi dotychczas mu sprzedanymi, ale ten stwierdził, iż jest już załadowany suszem a nadto zwrócić należy na czasokres popełnienia czynów z art. 56 ust. 3 a także datę 2 września 2018r. odnośnie czynu z art. 62 ust. 2 cytowanej ustawy. Nie może budzić wątpliwości, iż oskarżony nabywał te środki odrzucające od P. C. celem dalszej dystrybucji, bo po pierwsze wynika to z samych wyjaśnień tego ostatniego a ponadto wskazują na to same wyjaśnienia oskarżonego G. K. (1) oraz ujawniony u niego sprzęt do uprawy roślin. Nie może również budzić wątpliwości, iż oskarżony M. K. również uczestniczył w obrocie środkami odurzającymi w znacznej ilości, kupował jej od P. C. a następnie sprzedawał nieustalonym osobom bo po pierwsze wynika to z wiarygodnych wyjaśnień P. C. a także ujawnionych u oskarżonego w mieszkaniu pakietów foliowych, wbrew temu co twierdzi M. K. jego kontakty z P. C. potwierdzają oględziny telefonów zabezpieczonych w mieszkaniu zajmowanym przez P. C., potwierdzają one również kontakty z G. K. (1). Jeżeli chodzi o czyn polegający na posiadaniu środków odurzających przez M. K., to oskarżony się do niego przyznał, więc nie ma powodów do dalszych rozważań w tym zakresie. Również wina oskarżonego K. T. nie budzi wątpliwości, bo on również przyznał się do posiadania środków odrzucających.

Oceniając stopień społecznej szkodliwości zachowań oskarżonego G. K. (1) oraz M. K. Sąd uwzględnił ustalony zamiar bezpośredni, przy tym wpisujący się w znamiona inkryminowanych im czynów. Sąd wziął pod uwagę motywację towarzyszącą oskarżonym z chwili realizacji czynów zabronionych polegających uczestniczeniu w obrocie środkami odurzającymi w znacznej ilości a mianowicie chęć osiągnięcia korzyści majątkowej. Wszak tylko takiej motywacji można by się dopatrywać w działaniach obu oskarżonych. Oczywiście nie może budzić wątpliwości, iż czyny z art.,

56 ust. 3 oraz z art. 62 ust. 2 cytowanej ustawy ww. dotyczyły znacznej ilości środków odurzających (por. wyrok SA w Krakowie z dnia 17.03.2016r.w s[prawie II Aka 291/15). Oceniając stopień społecznej szkodliwości zachowań oskarżonego G. K. (1) w zakresie czynu z art. 54 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oraz oskarżonego K. T. i M. K. zakresie czynów z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii Sąd uwzględnił ustalony zamiar bezpośredni, przy tym wpisujący się w znamiona inkryminowanych czynów.

Oskarżeni popełnili czyny umyślnie w formie zamiaru bezpośredniego. Oskarżeni doskonale wiedzieli jakie są konsekwencje posiadanie środków odurzających tym bardziej uczestnictwa w ich obrocie, czy też posiadania przyrządów do ich produkcji, doskonale wiedzieli, iż jest to zabronione, a mimo to popełniali czyny zabronione. Oskarżeni chcieli więc takiego zachowań i zamiar swój zrealizowali.

Konsekwencją uznania winy oskarżonych stało się podjęcie odpowiedniej reakcji penalnej na popełnione przestępstwa.

Przy wymiarze kary Sąd wziął pod uwagę wszystkie dyrektywy jej wymiaru a zawarte w art. 3 k.k., art. 58 § 1 k.k. i art. 53 k.k.

Sąd wymierzył oskarżonemu G. K. (1) za czyny z pkt I – II na podstawie art. 56 ust. 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2016 r. poz.224 ze zm.) w zw. z art. 91 § 1 k.k. karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, karę grzywny w liczbie 300 (trzystu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 50 (pięćdziesiąt) złotych, za czyny z pkt III-IV na podstawie art. 56 ust. 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2016 r. poz.224 ze zm.) w zw. z art. 91 § 1 k.k. karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, karę grzywny w liczbie 300 (trzystu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 50 (pięćdziesiąt) złotych, za czyn z pkt V na podstawie art. 56 ust. 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2016 r. poz.224 ze zm.) karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, karę grzywny w liczbie 200 (dwustu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 50 (pięćdziesiąt) złotych, za czyn z pkt VI na podstawie art. 62 ust. 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2016 r. poz.224 ze zm.), karę roku pozbawienia wolności, za czyn z pkt VII na podstawie art. 54 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2016 r. poz.224 ze zm.), karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności; na podstawie art. 85 § 1 k.k. w zw. z art. 86 § 1 i 2 k.k. art. 91 § 2 k.k. orzeczone kary pozbawienia wolności połączył i jako karę łączną wymierzył oskarżonemu karę 4 (czterech) lat i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności i karę łączną grzywny w liczbie 500 (pięciuset) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 50 (pięćdziesiąt) złotych. Oskarżonemu M. K. Sąd wymierzył za czyny z pkt VIII- IX na podstawie art. 56 ust. 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2016 r. poz.224 ze zm.), w zw. z art. 91 § 1 k.k. wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, karę grzywny w liczbie 300 (trzystu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 50 (pięćdziesiąt) złotych, za czyn z pkt X na podstawie art. 62 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2016 r. poz.224 ze zm.), karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności; na podstawie art. 85 § 1 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. art. 91 § 2 k.k. orzeczone kary pozbawienia wolności połączył i jako karę łączną wymierzył oskarżonemu karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy lat pozbawienia wolności. Sąd wymierzył oskarżonemu K. T. za czyn z art. 62 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2016 r. poz.224 ze zm.) karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności.

W tym miejscu warto nadmienić, iż nie było podstaw do zastosowania wobec G. K. (1) art. 91 § 1 k.k. wobec wszystkich mu przypisanych w wyroku czynów z art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, albowiem nie spełniona była przesłanka krótkich odstępów czasu w takiej konfiguracji, możliwe to było jedynie w konfiguracji wynikającej z wyroku.

Sąd miał na uwadze, aby kary jednostkowe pozbawienia wolności i grzywny wymierzone oskarżonym G. K. (1) oraz M. K. nie przekraczały stopnia winy, uwzględniając ustalony stopień społecznej szkodliwości czynów, naruszone dobra prawne.

W ocenie Sądu wymierzone oskarżonym kary, pozbawienia wolności i grzywny są adekwatne do stopnia społecznej szkodliwości czynów i nie przekraczają stopnia winy. Orzeczone kary grzywny, które Sąd był zobowiązany obligatoryjnie orzec w razie skazania za czyny z art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii zapadły z uwzględnieniem okoliczności przewidzianych w art. 33§3k.k. oskarżeni G. K. (1) i M. K., to młodzi ludzie, którzy są w stanie wykorzystać swoje możliwości zarabowania i uiścić orzeczone kary grzywny, chociażby w ratach.

Oceniając stopień społecznej szkodliwości zachowań oskarżonych G. K. (1) oraz M. K. Sąd uwzględnił ustalony zamiar bezpośredni, przy tym wpisujący się w znamiona inkryminowanych mu czynów. Sąd wziął pod uwagę motywację towarzyszącą oskarżonym z chwili realizacji przypisanych mu w wyroku czynów zabronionych z art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

Wymierzając kary ww. Sąd miał także na względzie sytuację materialną oskarżonych ich właściwości i warunki osobiste oraz nie pominęto, iż nie byli uprzednio karani sędownie i częściowo przyznali się do przypisanych mu czynów, zwłaszcza Sąd uwzględnił przyznanie się do popełniania wszystkich czynów przez oskarżonego G. K. (1) oraz pozytywną opinię w warunkach izolacji tego ostatniego. Przy czym nie są to okoliczności, które mogły wpłynąć znacznie łagodzącej na wymiar kar, bowiem zwrócić należy na charakter czynów popełnionych przez ww. oskarżonych, ilość środków odurzających będących ich przedmiotem, oczywiście zróżnicowanie wymierzonych kar oskarżonym podyktowane było ilością przepisanych im czynów zabronionych, a także ilością środków odurzających będących przedmiotem czynów.

Oskarżeni G. K. (1) oraz M. K. są dorosłymi ludźmi, z określonym doświadczeniem życiowym, w pełni poczytalnymi. Z całą pewnością mieli świadomość bezprawności i naganności czynów, których się dopuścili oraz że w świetle okoliczności towarzyszących ich działaniu brak jest jakichkolwiek przesłanek, które usprawiedliwiają ich czyny, wyłączyłyby odpowiedzialność karną, z uwagi na brak winy lub bezprawności czynu. Można też było od nich wymagać zachowania zgodnego z prawem w sytuacji w jakiej się znaleźli.

Wymierzając oskarżonym kary Sąd wziął pod uwagę rodzaj i charakter naruszonych dóbr prawnych a także to, że czynów tych dopuścili się oskarżeni działając umyślnie z zamiarem bezpośrednim, stopień społecznej szkodliwości ich czynów a także działanie w celu osiągnięcia korzyści majątkowej.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, iż w tym przypadku jest potrzeba izolacyjnego oddziaływania na postawę sprawców- oskarżonych G. K. (1) oraz M. K., albowiem oprócz ww. okoliczności istotne znacznie miała ilość środków odurzających będących przedmiotem przypisanych im czynów oraz działanie w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Sąd wymierzając w/w kary pozbawienia wolności i grzywny brał również pod uwagę cele prewencji indywidualnej i generalnej.

W ocenie Sądu orzeczone wobec oskarżonych G. K. (1) oraz M. K. kary odpowiadają społecznemu poczuciu sprawiedliwości, udowadniają oskarżonym nieefektywność popełnionych przestępstw.

Nadto w wyroku znalazły się rozstrzygnięcia dotyczące orzeczenie wobec oskarżonych nawiązek na cele zapobiegania i zwalczania narkomanii oraz przepadku zabezpieczonych dowodów rzeczowych stosownie do wskazanych w wyroku przepisów.

Na podstawie art. 63 § 1 k.k. Sąd zaliczył oskarżonym okresy tymczasowego aresztowania na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności.

Wracając do wymiaru kary dla oskarżonego K. T. stwierdzić należy, iż Sąd wymierzył oskarżonemu za czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2016 r., poz. 124 ze zm.) karę trzech miesięcy pozbawienia wolności.

Przepisy art. 69 § 1 i 2 k.k. stanowią, że Sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej w wymiarze nie przekraczającym roku, jeżeli sprawca w czasie popełniania przestępstwa nie był skazany

na karę pozbawiania wolności i jest to wystarczające dla osiągnięcia wobec sprawcy celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. Zawieszając wykonanie kary, Sąd bierze pod uwagę przede wszystkim postawę sprawcy, jego właściwości i warunki osobiste, dotychczasowy sposób życia oraz zachowanie się po popełnieniu przestępstwa.

Wobec oskarżonego brak było możliwości zastosowania dobrodziejstwa warunkowego zawieszania wykonania kary pozbawienia wolności ze względu na uprzednią wielokrotną karalność oskarżonego za czyny z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii a w tym popełnienie czynu przypisanego w wyroku w warunkach art. 64 § 1 k.k.

Sąd orzekający doszedł do wniosku, że dla osiągnięcia wobec oskarżonego celów kary a w szczególności dla zapobieżenia powrotowi przez niego do przestępstwa niezbędnym jest wymierzenie mu izolacyjnej kary z pozbawienia wolności mimo niewielkiej ilości środków odurzających będącej przedmiotem czynu.

Zdaniem Sądu kara w takim rozmiarze nie przekracza stopnia winy oskarżonego i stopnia społecznej szkodliwości czynu, który popełnił. W ocenie Sądu kara spełni zarówno cele wychowawcze w stosunku do oskarżonego, ukazując mu naganność takiego postępowania oraz nieopłacalność popełniania przestępstw w przyszłości. Kara ta ma za zadanie ukazać społeczeństwu szybką i surową reakcję organów wymiaru sprawiedliwości na zachowanie sprzeczne z prawem i jako taka powinna kształtować w społeczeństwie prawidłowe postawy. W ocenie Sądu wymierzona oskarżonemu kara skłoni go do przestrzegania prawa i zapobiegnie powrotowi do przestępstwa. Dolegliwości wynikające z wykonania kary uświadomią oskarżonemu nieopłacalność popełniania czynów zabronionych przez prawo.

Rozstrzygnięcie to odegra również istotną rolę w procesie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa – wzmocnione zostanie poczucie bezpieczeństwa oraz nieuchronności poniesienia odpowiedzialności karnej za zachowanie sprzeczne z obowiązującym prawem.

Nadto w wyroku znalazły się rozstrzygnięcia dotyczące orzeczenie wobec oskarżonego K. T. nawiązki na cele zapobiegania i zwalczania narkomanii oraz przypadku zabezpieczonych dowodów rzeczowych stosownie do wskazanych w wyroku przepisów.

Na podstawie art. 63 § 1 k.k. Sąd zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności.

Orzeczenie o kosztach sądowych uzasadnia art. 624 § 1 k.p.k.

Z tych względów Sąd orzekł jak w wyroku.